

per ELENIO PICO

# PETITES HISTÒRIES SOBRE GRANS PINTORS

Una màquina d'idees, era  
HENRI ROBERT MARCEL DUCHAMP.

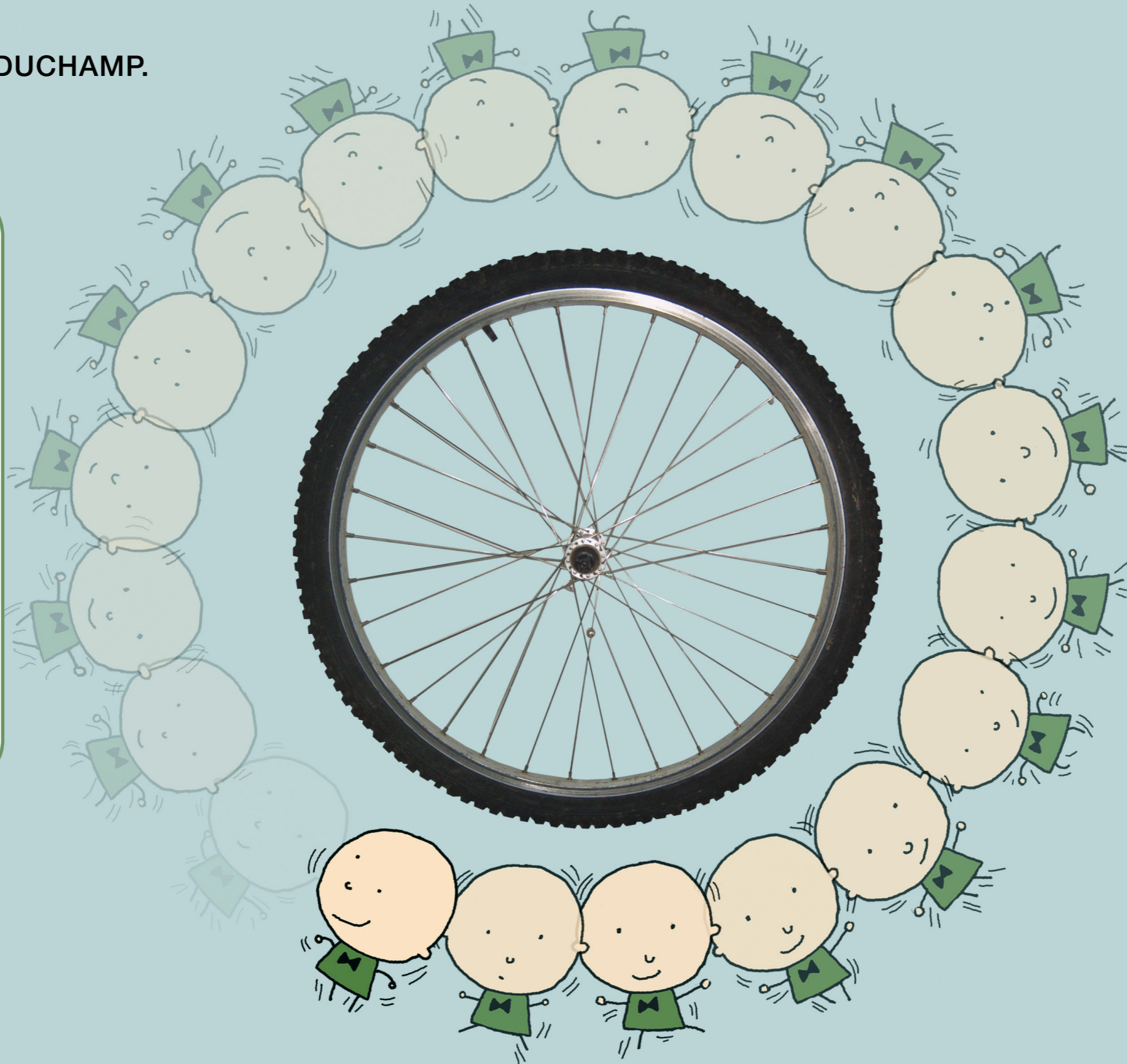
De jove es va presentar a l'examen de l'École des Beaux-Arts i el van suspendre...

Les seves pintures, tot i que en són poques i molt diferents les unes de les altres, són imprescindibles per a entendre l'art modern.

Per mitjà d'imatges superposades successives va representar el moviment.

Va fer allò que en deia «readymades»: escultures fetes amb objectes d'ús quotidià, com ara pales de neu, un urinari o simplement una pinta...

Una roda de bicicleta muntada damunt d'un tamboret de cuina és un dels primers exemples d'arte cinètic, que és aquell en què les obres tenen moviment, o sembla que en tinguin. Duchamp s'ho passava bé senzillament veient com es movia.



Es va interessar per les energies que perdem: quan premem un interruptor elèctric, el creixement dels cabells i de les ungles, els moviments impulsius de la por, el riure, el vessament de les llàgrimes, els gestos demostratius de les mans, les mirades dures, l'estirament, l'esternut, el remolí dels cabells rebels, el soroll de mocar-nos, el ronc...

N'hi ha que diuen que tota la seva obra és una burla de l'espectador. Duchamp es definia ell mateix com un bufó.